

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 518. Quinam irregulares sint ex defectu corporis, & quis possit in
ea irregularitate dispensare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

entur, Henr. L. 14. c. 4. n. 6. Sa. v. irregularitas ex defectu animi, n. 2. Castrop. l. c. n. 5. eò quod in c. 2. §. heretici. de heret. in 6. quod adducunt adversarii, ubi et corumque filii usque ad secundam generationem prohibentur ad officium publicum admitti, per officium publicum non officium Ordinis sed jurisdictionis, ut est Magistratus, Notarius, intelligatur. Item extendere se illam ad suspectos de heresi, dum se ab ea suspicione non purgaverunt (secus est, si eam purgaverint, tunc enim circa dispensationem ad Ordines promoventur) docent Henr. l. c. Farin. l. c. n. 81. Suar. l. c. S. 2. n. 9. & 10. Denique extendere se illam ad hereticorum filios & eorum nepotes, si viâ masculinâ descendant (non vero nepotes, sed filios filiorum, si lineâ femininâ descendant) tradunt ex communi Nav. n. 205. Sanch. n. 7. Bonac. de irreg. d. 7. g. 3. p. 7. n. 9. arg. c. statutum de heret. in 6. ubi excluduntur ab officio & beneficio (quod fundamentum tamen infirmum esse ait Castrop. l. c. §. 2. n. 1. quia nomine officii publici intelligitur Officium jurisdictionis, ut gl. in c. c. Sayr. l. c. c. 10. n. 40. Tolet. & nos paulo supra) extenditūque id ad filios illegitimos & spurious, Pugna l. c. comment. 103. Covar. 2. var. c. 8. n. 3. Suar. Azor. & alii relati à Sanch. c. 27. n. 1. cum nulla sit ratio, cur illi speciali privilegio gaudeant. De cetero, ut filii hi juxta communem sint irregulares, requiritur primò: ut nati sint ante delictum parentum. Henr. l. c. c. 5. n. 4. Less. L. 2. c. 34. n. 121. Sanch. l. c. n. 14. Castrop. l. c. n. 2. &c. cum eo cau non sint formaliter filii hereticorum. Secundò: ut notorium sit, parentes in heresi defecisse. cit. c. statutum. Sayr. l. c. nec satis sit, ut parentes defecserint ut suspecti de heresi. Pugn. q. 115. comment. 164. Farin. q. 191. n. 67. Tertiò: ut parentes defecserint infames ob heresim, qualiter non decadunt in Germania aliisque regionibus, ubi heretici cum Catholicis permixti vivunt. Sa. l. c. n. 4. Sanch. n. 28. Henr. l. c. in eo vero, num irregulares sint filii parentum, qui ob repetitum crimen combusi sunt, prius datis penitentiæ signis absoluti, eti non solenniter, non convenient A. A. non esse irregulares, affirmant probabiliiter plures, Simanc. de Cathol. Instit. tit. 19. n. 17. Henr. l. c. Hurtad. diff. 3. n. 8. &c. eò quod ad hoc requiritur, ut parentes decadent non emendata & Ecclesia non reincorporati, quod videtur de talibus dici non posse; contrarium tamen esse de communione & Praxi observata sententia, dicit Castrop. l. c. n. 5. citans pro ea Suar. l. c. Pugn. l. c. comment. 164. Mol. Tom. 3. d. 658. n. 19. Azor. Tom. 1. L. 8. c. 13. post 9. 9. Sanch. à num. 22. eò quod taliter conversi presumuntur in heresi decadere, & factè converti timore potius, ne vivi comburantur, quam amore fidei, & quod solennis & juridica absolutorio videatur requiri, ut ab Ecclesia judicentur decadere ipsi reconciliati, & reincorporati. Demum ab irregularitate hac contrahenda aliisque penitus jure statutis ex privilegio Pontificis excusari filios, si ipsi parentes hereticos inquisitoribus denuncient, referunt Sanch. c. 27. n. 51. Pugn. 3. p. director. c. 14. comment. 15. vers. in filios. Farin. q. 192. n. 35. & alii apud Castrop. l. c. n. 8.

6. Sextò: irregulares sunt clerici violantes censuras excommunicationis, depositionis, interdicti, de quo vide me hoc lib. tit. 27. per tot. item suspensionis, de quo vide me L. 1. q. 528.

7. Septimò: ob homicidium injustum contrahitur irregularitas, de quo vide me, h. t. q. 511. & seq. qualiter vero in ea dispensare possit Episcopus, ego tit. eod. q. 523.

Quæst. 516. An & qualiter citra delictum ex defectu lenitatis sive ex officio incurritur irregularitas?

1. R Esp. primò: an & quando ea incurritur? Prælato ecclesiastico habente jurisdictionem temporalem, dum is constituit Judices & ministros in causa sanguinis, dictum satis à me, Lib. I. q. 514. n. 1. in fin. ut & quando ea incurritur à Judice ferente sententiam mortis, vel mutilationis, dictum à me lib. I. q. 514. quibus adde, que de his habet Castrop. tr. 29. d. 6. p. 14. §. 2. n. 1. & 3. ubi etiam n. 2. cum Sayro L. 6. thes. c. 16. n. 4. & Layin. L. 3. S. 5. tr. 3. p. 3. c. 7. n. 1. quod assessor Judicis, sive laicus, sive ecclesiasticus lententiam sanguinis proferentis cùdem cum hoc irregularitate involvatur, quia compleat personam Judicis.

2. Rep. Secundò: qualiter irregularitatem incurrit testificans in causa sanguinis vel etiam civili, item Advocatus, consultor, confessarius, resolutum à me l. e. n. 2. & seq. de quibus quoque vid. Castrop. l. c. §. 2. & 3.

Quæst. 517. An & qualiter irregularitas inducatur ex defectu natalium, & quis in ea dispensare possit?

R Esp. irregulares cententur illegitimè nati. arg. c. I. de filiis presbyt. inducuntur hac irregularitate partim in detestationem paterni sceleris, partim ob turpitudinis notam, quam tales contrahere solent juxta communem hominum existimationem, partim quia timerunt, ne filius paternæ incontinentiæ imitator existat, ut gl. in c. fin. de filiis presbyt. in 6. V. defectu, nisi tamén tales per sublequens matrimonium legitimantur. arg. c. conquestus. & c. tanta, qui filii sunt legitimimi. vel nisi tales religiosi fiant, tunc autem ad Sacros Ordines, non autem ad Prælaturem admittuntur. c. I. de fil. presbyt. vide me de hoc. lib. I. q. 628. n. 4. ubi: quod illegitimus ordinatus circa dispensationem sit irregularis, ministrando tamén in Ordinibus taliter suscepit de novo eam non incurrit, & q. 629. n. 2. ubi: quod irregulares non sint, de quorum legitimitate dubitatur, eò quod illorum pater & mater nesciatur, & quod in irregularitate dubia ob defectum natalium possit Episcopus dispensare, non vero in notoria illegitimitate, indecora orta irregularitate, & q. 632. n. 1. quod in ea in ordine ad functiones Ecclesiasticas dispensare possit solus Papa.

Quæst. 518. Quinam irregulares sint ex defectu corporis, & quis possit in ea dispensare?

R Esp. Irregulares sunt, qui ita corpore vitiani, ut vel absoluè non possint peragere Ordinis ministeria, vel sine aliorum horrore. can. illiteratos. diff. 39. juncta gl. v. immunitos. c. presbyterum c. tuanos. de Cler. agrot. v. g. cui medietas palmae cum duobus digitis absculsa per prædonem, item cui oculus erutus. arg. c. si Evangelia. diff. 55. item de eo, qui caret usu oculi sinistri, quem oculum canonicum dicunt, ita ut celebrans canonem missa sine indecentia & non nisi nimia facie detorsione ad sinistram legere possit; secus est, de carentia oculi dexter quod ad ultum & sine deformitate; secus quoque est, & irregularis non censembitur, qui sex digitos in manu haberet, vel uno digito ex minoribus careret, aut gibbosus esset vel claudus, nisi gibbositas vel claudicatio seu incessus esset cum magna deformi-

formitate, ita ut baculo vel ligneo pede uti cogere-
tur, quæ indecora forent in altaris ministerio, Reif-
senst. b. t. à n. 20.

Quæst. 519. *An, & qualiter ex defectu
animaæ, ætatis, libertatis, ex defectu
Sacramenti seu bigamie, item ex de-
fectu perfectæ lenitatis irregulari-
tas incurrit?*

1. **R**esp. ad primum: ex defectu animæ irregula-
res sunt, qui usurrationis vel omnimodâ sci-
entia destituti, ut pote qui etiam jure naturali &
divino arcentur à fuscipendi Ordinibus, quia inepit
ad minus singulis Ordinibus correspondens subven-
dum.

2. **R**esp. ad secundum: irregulares ex defectu
ætatis sunt, qui nondum habent ætatem legitimam
ad Ordines fuscipendos, de qua plura statuit Trid.
Seff. 23. c. 11. & 12. de reformat. quæ irregulat-
tas durat, quandiu durat defectus ille ætatis, arg.
c. ult. de temp. ordinat. & illo adveniente cessat ci-
tra dispensationem.

3. **R**esp. ad tertium: inducitur ex defectu liber-
tatis, quâ ratione irregulares sunt primò: servi seu
mancipia; de quo vide me L. 1. q. 635. n. 1. & 2.
ubi: quod impromoviles ad ordines, etiam pri-
mam tonsuram, & q. 636. n. 1. ubi: quod si non
contradicente domino initientur primâ tonsurâ,
evadant liberi, & n. 2. ubi: quod ignorantem domi-
no ordinentur minoribus, mancane servi, & n. 3.
ubi: quod ordinetur diaconus vel subdiaconus ab
Episcopo sciente esse servum, ignorantem domino eva-
dit liber, & n. 636. n. 4. ubi: qualiter reductus à
domino maneat privatus ordinis exercitio, non ta-
men privetur privilegio canonis; item quod ordi-
natus in sacerdotem reduci nequeat, debeat tamen
servire domino in ministeriis spiritualibus, si non
habet, unde se redimatur. Secundo: jam conjugati,
cum hi non admittantur ad Ordines sine licentia
uxoris votum continentia emitentes. c. uxoratus.
de convers. conjugator. Vide de his pluribus Castrop.
tr. 19. d. 6. p. 13. Tertio: obligati ad ratiocina-
& hujusmodi. L. 1. tit. 19. de obligat. ad ratiocin.

4. **R**esp. ad quartum: irregularitas contrahitur
ex bigamia, de quo vide me L. 1. q. 643. ubi: qualiter
bigamus repellatur ab Ordinibus; in qua bi-
gamia in ordine ad fuscipendos Ordines dispensa-
re possit Episcopus, vide apud me q. 644. & apud
Castrop. l. c. p. 8. à n. 14.

5. **R**esp. ad quintum: ob defectum perfectæ le-
nitatis præter Judices, Assessores, Consultores, ac-
cusatores, advocatos testes in causa sanguinis, de
quibus dictum est quæst. præced. irregularitatem in-
currunt Notarii, tabelliones, testium depositiones
recipientes, illasque, quando publicantur, legentes,
sententiam dicentes, à famulo scriptam sigillo au-
tentico signantes vel pronunciantes, quia hi omnes
ad prælationem sententiaæ & consequenter ad mor-
tem autoritate publicâ concurrunt, secus ac famu-
li transribentes sententiam à Notario scriptam, ita
Castrop. l. c. p. 14. §. 4. n. 2. item irregularitatem
incurrunt tortores, si reus ex tortura confessus cri-
men, cuius causâ poena sanguinis afficiatur, nisi id
fiat in tribunal inquisitionis. Item ad custodiā
comitantes Judicem, non tamen, eti Clerici, comi-
tantes vel assistentes supplicio, etiam curiositatib;
gratiæ, licet per hoc peccent leviter, ut Suar. de cens.
d. 47. §. 4. in fine, quod ipsum tamen præceptum
non assistendi sententia & supplicio sanguinis fa-

ctum clericis consuerudine abrogatum vident alii
Castrop. l. c. vers. deinde. neque etiam monentes
carnificem, posse jam illum fungi suo officio, vel
reum, ut scalas ascendat. Irregulares item efficien-
ti ex defectu lenitatis perfectæ milites in bello ju-
sto (secus, si bellum injustum sit, quia tunc irregu-
laritas oritur ex delicto) occidentes vel mutilantes,
cum tales milites ut ministri publici occidant & mu-
tilent acceptâ autoritate à republica; his non ob-
stante, quod occidant in defensionem propriæ pa-
tria, sicut etiam Judex non evitat irregularitatem,
quod sententiam sanguinis proferat & exequi de-
beat ex obligatione justitiae. Non tamen irregu-
laritatem incurrit Sacerdos in bello justo exhortans
ad occidendum aut propriâ manu pugnans, nisi ipso
per se occidas aut mutiler, sitque de hoc certus, ut
ex communi Abb. in c. ult. & penult. de Cler. percuss.
Nav. c. 27. n. 215. Covar. Clem. si furiosus. 2. p. 5.
3. n. 2. Mol. de just. tr. 2. d. 110. concl. 2. Laym.
L. 3. Sum. tr. 3. p. 3. c. 8. Bonac. de irreg. d. 7. q.
4. punct. specialiter. n. 7. Hurt. de irreg. diff. 12.
Henriq. L. 14. c. 12. n. 4. Castrop. l. c. §. 5. n. 2.
arg. c. petitio tua. de homicid. Et his non obstan-
tibus, quod clericis propriâ manu pugnare in bello
offensivo prohibutum sit. c. 1. ne clerici vel monach.
c. ex multa. de voto. eti enim etius prohibitus, non
tamen importat irregularitatem, nisi haec expresa
in jure. Unde nec obstar, quod Sacerdotibus per
c. quod in dubiis sub peccato gravi. de poenis, interdic-
tatur gubernatio navis ad pugnandum & excitan-
dum milites, quia ibi in gl. est fermo de bello in-
justo, præterquam quod illis ibi non statuatur
irregularitas, sed suspensio & depositio ferenda tan-
cūm. Castrop. n. 3. De cætero si miles etiam cle-
ricus in bello defensivo nullum occidat, aut muti-
let, non fit irregularis. arg. c. 2. de immunit. Eccles.
quia cum defensio illa sit juris naturæ, credendum
non est, illam inducere impedimentum canonicum,
quamvis secus sit de illis pugnantibus in bello of-
fensivo voluntariæ, & non coactæ, ut Castrop. l. c. n.
5. citatis Valent. Tom. 3. d. 3. q. 10. p. 4. col. penult.
Hurtad. l. c. n. 44. Con. Bonac. & aliis. Porro in
hac irregularitate ex defectu lenitatis dispensare, &
eam tollere nequit nisi Papa. Sayr. L. 6. c. 19. ad fin.
Bonac. d. 7. q. 4. in fine. Suar. cit. d. 47. §. 6.
in fine. Castrop. l. c. n. 6. Sufficiens autem ad eam
impediendam Papam concedere Clerico facultatem
propriâ manu pugnandi, non tamen concedendo
solum absitare pugnæ, tradunt ex communi Covar.
in Clem. si furiosus. 2. p. 5. n. 1. Nav. c. 25. n. 75.
Mol. de just. tr. 2. d. 108. vers. est vero. Suar. de bello
d. 13. §. 3. n. 6. Castrop. n. 7. & alii apud illum.
Ad irregularitatem incursum defectu lenitatis, dum
quis partem sui corporis, etiam usum Ordinis non
impedientem per indignationem, aut zelo indul-
to sibi abscondit, aut per alium abscondi permitit,
juxta expressum textum. c. qui partem. dif. 55. &
prout tradunt Mol. tr. 3. d. 67. in fine. Sayr. L. 6.
c. 7. n. 13. Suar. decens. d. 51. §. 2. à n. 7. Bonac.
l. c. q. 2. p. 2. n. 29. Castrop. tr. 29. d. 6. p. 12. n.
1. Aliisque apud illos, debere tam hanc abscondi-
tionem quam culpam esse notoriam, volunt Nav. c.
27. n. 198. Henriq. L. 14. c. 8. n. 4. Covar. l. c. in
pr. n. 6. Avil. de irreg. p. 7. d. 3. du. 1. vers. præterea
aliique plures apud Sayr. contrarium verius repu-
tantibus Castrop. l. c. n. 2. Mol. tr. 2. d. 70. n. 16.
Sayr. L. 6. c. 7. n. 12. Garc. de benef. p. 7. c. 12.
n. 5. contrahi autem hanc irregularitatem, si à dante
causam culpabilem, ut sibi virilia aliudve mem-
brum amputetur à Judge, vel etiam à marito ob
com.